

TIPY V ZAHRANIČÍ

THE WALL STREET JOURNAL EUROPE

in.ihned.cz/tipyvzahr

BERLIN

Tulipány a květy

Výstavu maleb mistrů 17. století se zaměřením na květinové motivy uspořádala nyní berlínská Gemäldegalerie. Mezi exponáty jsou díla například od Nicolaese van Veerendaela nebo Jana Breughela. Výstava bude přístupná do 16. května. www.smb.spk-berlin.de

BRATISLAVA

Orel – bez koruny, a přece králem

V bratislavském Přírodovědném muzeu je k vidění výstava s názvem Orel – bez koruny, a přece králem. Expozice se koná v rámci projektu ochrany orla královského ve slovenské části Karpat. Výstava potrvá do 30. června. **SNM – Přírodovědné muzeum, Vajanského nábřeží 2**

DUBLIN

Následovatelé módy

Takový je název výstavy v dublinské National Gallery of Ireland, na které je možné si prohlédnout malby a ilustrace zachycující módu od 19. století přes viktoriánskou a válečnou éru až po 60. léta minulého století. Výstava potrvá do 12. června. www.nationalgallery.ie

FRANKFURT

Elvis v Německu

Výstava ve frankfurtském Museu für Kommunikation přibližuje sérii koncertů Elvise Presleyho v letech 1958 až 1960 po Německu a také vzpomíná na jeho vojenskou službu v Hessenu. Expozice, která potrvá do 29. května, je otevřena v rámci 70. výročí od narození slavného krále rock'n'rollu. www.museumsstiftung.de/frankfurt

MILÁN

Christian Boltanski

Nové práce francouzského umělce Christiana Boltanského si mohou nyní prohlédnout návštěvníci milánského Padiglione d'Arte contemporanea. Hlavním tématem jeho obrazů je čas – jeho průběh a vnímání. Rozsáhlá výstava bude přístupná pro veřejnost do 12. června. www.comune.milano.it/pac

ROTTERDAM

Willem de Kooning

Zhruba padesát kreseb a maleb od slavného umělce Willem de Kooninga tvoří retrospektivní výstavu v rotterdamské Kunsthale. Vůbec poprvé jsou v Nizozemsku vystaveny obrazy Žena (Modré oči) a Dvěře do řeky. Výstava potrvá do 3. července. www.kunsthall.nl

VÍDEŇ

Veduty italského mistra

Bernardo Bellotto je jedním z hlavních tvůrců vedut, topograficky přesných zobrazení pohledů na města. Tato speciální forma krajinářství se rozvinula

v Benátkách v průběhu 18. století v souvislosti se vzrůstajícím počtem cest po Evropě za duchovním vzděláním. Hlavním mistrem tohoto žánru byl v Benátkách Antonio Canal, Bellottoův strýc a učitel; od něho umělec přejal přídomek Canaletto. Jeho díla ohromují topografickou přesností, jež sahá až do nejmenších detailů, ale umělec se i přesto ve prospěch kompoziční stavby uchýlil k výrazným změnám skutečnosti a členil kompozice pomocí silných kontrastů světla a stínu. Výstava jeho díla je nyní instalována ve vídeňském Uměleckohistorickém muzeu a potrvá až do 19. června. www.khm.at

VÝSTAVA VE VÍDNI

Magie Magrittových obrazů

Retrospektivní výstavu díla René Magritta uspořádalo Kunstforum ve Vídni. V Magrittových magicko-konceptuálních obrazech z dvacátých až šedesátých let 20. století se konvenčnost často v zašifrovaných a překvapivých asociacích převrací a mění v tajuplnost. Obrazy navíc osvětlují autorův dialog s dada a surrealismem, ale i Magrittovu klíčovou pozici jakožto nevyčerpatelného zdroje inspirace pro umění po roce 1945, pop-art a concept art.

K prvním svěbytným obrazům dospívá Magritte v polovině dvacátých let minulého století, inspirován poetickým nazíráním věcí u Giorgia de Chirica. Magritte, který se původně živil jako reklamní grafik, volí od počátku objektivní a deskriptivní způsob malby, negující veškerý osobní výraz. V této vědomé „anonymní“ malbě dospívá umělec k takřka absolutnímu odcizení na první pohled běžných scén a všedních objektů.

Léta 1927 až 1930 strávil Magritte v Paříži v kruhu surrealistů okolo André Bretona. Zde v něm postupně krystalizuje afinita i odpor k revolučním názorům skupiny. Zároveň se v Bruselu upevňuje méně radikální skupina belgických surrealistů, k níž patří i Magritte, a která přetrvává až do šedesátých let.

Od roku 1930 zpět v Bruselu rozvíjí Magritte své tajupné obrazové příběhy na hraně reality v dalších a dalších a stále komplikovanějších variantách. Pohrává si s vzájemně nekorespondujícími proporcemi a nemožně umístěnými předměty. „...protože jsem měl v úmyslu, aby ty nejdůvěrněji známé předměty pokud možno zařvaly, musel být řád, do něhož se předměty obecně vnášají, přirozeně rozvrácené... Pokud jde o mystérium, tajemství, kterým byly moje obrazy, pak bych rád řekl, že to je ten nejlepší doklad mého rozchodu s celkovým souhrnem absurdních myšlenkových zvyklostí, jež obecně nahrazují skutečný pocit existence.“ To napsal René Magritte v Die Lebenslinie I v roce 1938. Výstava potrvá do 24. července. www.kunstforum-wien.at

